

Crvena ili crna pilula – prikaz inceldoma

Ema Medvarić

Filozofski fakultet u Zagrebu

Odsjek za psihologiju

ORCID: 0009-0004-1138-9805

Sažetak

Inceli, odnosno muškarci u neželjenom celibatu, čine supkulturu unutar manosphere koja je postala istaknuta u posljednjem desetljeću zbog svojih karakterističnih iskaza mizoginije. Cilj je ovog preglednog rada prikazati dosadašnje spoznaje o incelima kao skupini koja je naglo privukla pažnju svojim vrijednostima koje su temeljene na ideologiji *crvene* i *crne pilule*, a iz kojih potječu novonastala socijalna hijerarhija *alfa* i *beta* muškaraca te specifični stereotipi za muškarce i žene. Ovaj će rad prikazati temeljne naznake ideologije incela te analize slučajeva terorizma koji su povezani s pripadnicima skupine. Uz to će se predstaviti dosad utvrđeni psihosocijalni korelati muškaraca koji se identificiraju kao inceli, s naglaskom na njihove samoprocjene simptoma psihičkih poremećaja i na njihovu općenitu odbojnost prema traženju profesionalne psihološke pomoći. U radu će se dodatno analizirati i trenutne spoznaje o tome kako inceli percipiraju vlastitu agresiju i smjernice za pružanje pomoći članovima ovih krugova.

Ključne riječi: inceli, manosphere, mizoginija, neželjeni celibat

Uvod

U proteklom je desetljeću znatno poraslo zanimanje javnosti i akademskih krugova za specifičnu supkulturu muškaraca koja djeluje gotovo isključivo u virtualnom prostoru, a čija ideologija ima dalekosežne posljedice kako za muškarce i žene šireg društva, tako i za njezine pristalice. Riječ je o incelima – muškarcima koji se nalaze u samoidentificiranom neželjenom celibatu (eng. *involuntarily celibate*), odnosno koji „definiraju sebe po svojoj nesposobnosti ulaska u seksualan odnos i romantične veze“ (Preston i sur., 2021, str. 2). Takvi muškarci, unatoč trudu, ne uspijevaju formirati intimne odnose s pripadnicima preferiranog spola, prvenstveno ženama, a taj im neuspjeh narušava psihološku dobrobit do te mjere da usvajaju stav da su inherentno nesposobni za ostvarivanje takvih veza (Sparks i sur., 2023). Digitalni prostor koji ovakvi muškarci zauzimaju – od specijaliziranih internetskih stranica, foruma na Redditu do komentara na YouTube videima – omogućuje raspravu o zajedničkim problemima s pojedincima koji se nalaze u sličnim situacijama i koji osjećaju istu frustraciju zbog svojih

okolnosti. Međutim, ta je frustracija, zajedno s drugim neugodnim emocijama, uvelike usmjerena prema ženama i širem društvu jer inceli smatraju da su namjerno isključeni iz uživanja u takvim intimnim odnosima (Speckhard i sur., 2021). Prema shvaćanjima samoidentificiranih incela, ta je isključenost posredovana prvenstveno nizom fizičkih karakteristika poput visine, oblika čeljusti i jagodica koje na sebi percipiraju kao ispod društvenog ideala (Beauchamp, 2019). Inceli smatraju da je, po pitanju fizičke privlačnosti, društveni ideal maskuliniteta visok i mišićav muškarac bijele rase, atraktivna lica s izraženom linijom čeljusti, navodeći australskog glumca Chrisa Hemswortha kao ideal muškog fizičkog izgleda. Inceli također stavljaju naglasak na financijski status muškarca i društveno poželjne osobine ličnosti kao neophodne elemente u dobivanju ženske pažnje (Preston i sur., 2021). Stoga često spominju svoje razočaravajuće financijske i karijerne ishode te prisutnost psihičkih poremećaja i poremećaja iz spektra autizma kao obrazloženja inherentne nemogućnosti sklapanja intimnih romantičnih odnosa (Costello i sur., 2022).

Incel kultura postala je predmetom akademskog interesa u posljednjih nekoliko godina. U početku su se istraživanja uglavnom bavila nasiljem pripadnika te skupine. Interes za ovu temu potaknuli su teroristički napadi sredinom 2010-ih čiji su počinitelji bili ili sami inceli ili pojedinci koji su naknadno stekli poštovanje unutar te supkulture (Moskalenko i sur., 2022). Novija istraživanja usmjerena su na psihosocijalne karakteristike pojedinaca koji se nalaze u inceldomu. Stoga je cilj ovoga rada pružiti pregled u supkulturu incela, predstaviti njihovu povijest, ključne elemente njihove ideologije i dosadašnja saznanja o psihološkim i socijalnim karakteristikama pripadnika te zajednice. Pritom će se obratiti pažnja na posljedice pripadnosti toj skupini s obzirom na otkrića o njihovoj psihosocijalnoj dobrobiti, te implikacije tih nalaza na pružanje profesionalne pomoći. Rad će također analizirati njihove stavove prema hipotetskom nasilju i odnos prema stvarnim slučajevima agresije. Nadalje, razmotrit će se što bi njihova sve veća prisutnost u internetskim okruženjima mogla značiti za šire društvo.

Nastanak incel prostora u manosferi

Iako su internetska incel okruženja u široj javnosti postala sinonim za mizoginiju i slučajeve agresije počinjene u ime pripadnika incel ideologije (Speckhard i sur., 2021), podrijetlo samoidentificiranih incela emocionalno je neutralnije, inkluzivnije i pokazuje minimalne sličnosti s današnjom konotacijom muškaraca u neželjenom celibatu. Naime, termin incel izvorno je skovala žena imena Alana, lezbijka koja je 1990-ih pokrenula blog *Alana Involuntary Celibacy Project*, s ciljem pronalaska istomišljenika i ljudi koji su imali slične

poteškoće kao i ona u ostvarivanju intimnosti i održavanju romantičnih veza s drugima. Stranica je bila jednako namijenjena i muškarcima i ženama, a njezini su korisnici većinom bili međusobno podržavajući i prijateljski nastrojeni (Caruso i sur., 2021; Taylor, 2018). Izvorna dobronamjernost takvih internetskih prostora tijekom posljednjih dvadeset godina pretvorila se u žarište mizoginije koju promiču poglavito heteroseksualni i cisrodni muškarci (Preston i sur., 2021).

Online prostori u kojima djeluju inceli pripadaju okruženju koje se popularno naziva manosferom (eng. *manosphere*), svojevrsnom „kolekcijom stranica, blogova, foruma i YouTube kanala na kojima objavljuju i/ili kojima pristupaju njihovi sudionici“ (Lilly, 2016, str. 39). Ovim mjestima dominiraju muškarci te ona potiču zalaganje za društvene interese u korist muškaraca. Ging (2017) navodi kako je aktivnost ovih skupina potaknuta sve glasnijim antifeminističkim pokretom te da su njihovi radikalni stavovi pojačani time što se središte rasprave o društvenim problemima prebacilo na društvene medije, omogućavajući promjenu u diskurzivnom tonu koja ne bi bila moguća uživo. Uz to, ove su lokacije heterogene, nemaju centralnu točku upravljanja te se konstantno mijenjaju (Lilly, 2016). Često je primjetan dio članova istodobno aktivan na više lokacija unutar manosfere, a isti se sadržaj dijeli među stranicama (Ribeiro i sur., 2021). Uzevši to u obzir, teško je odrediti koliki je utjecaj svaka od supkultura manosfere imala u formiranju današnjih shvaćanja incela, odnosno njihova svjetonazora (Ging, 2017). Internetske lokacije manosfere dijele ideologiju temeljenu na antifeminizmu i mizoginiji, iako se drastično razlikuju u pristupu temi koju smatraju ključnim problemom suvremenog društva, u rječniku koji koriste i u stavovima koje zauzimaju (Lilly, 2016). Prema Lilly (2016), dominantnu supkulturu manosfere čine *Men's Rights Activists* (dalje u tekstu: MRA) koja je isprva bila usmjerena na probleme muškaraca u pravnom sustavu, poput dopuštanja muškarcima da odbiju dužnost očinstva, obvezna testiranja očinstva i selektivnost vojnog roka. Supkultura koja je prema nekima najbliža MRA jest *Men Going Their Own Way* (dalje u tekstu: MGTOW). Pripadnici tog okruženja bore se protiv feminizma, koji je prema njihovom mišljenju izrazito štetan za suvremene muškarce, tako što namjerno ne ulaze u kratkoročne ili dugoročne veze sa ženama, a seksualno zadovoljstvo ostvaruju plaćanjem za njega. Iako se MRA i MGTOW često navode sinonimno, velika je razlika u tome što je MGTOW zajednica isključivo za muškarce (Lamoureux, 2015). Osim toga, još su jedna istaknuta supkultura manosfere *Pick Up Artists* (dalje u tekstu: PUA) koji djeluju s ciljem usavršavanja taktika privlačenja žena u kontekstu muške dominacije u postfeminističkom društvu, a te se taktike svode na degradaciju integriteta žena i objektivizaciju (Lilly, 2016).

Migraciju korisnika unutar online prostora manosphere potrebno je razmotriti zbog razumijevanja suvremenog stanja incela. Ribeiro i suradnici (2021) uočili su jasan trend u tome kako su starije zajednice manosphere poput MRA i PUA izgubile na korisničkoj aktivnosti. S druge strane, značajnu je popularnost među pripadnicima manosphere stekla društvena mreža Reddit koja se temelji na manjim tematskim forumima i korisničkim dijeljenjem raznih medijskih sadržaja. Među njima je isprva po broju korisnika i korisničkoj aktivnosti prednjačio *r/theredpill* koji je objedinjavao različite specifičnosti supkultura manosphere te je bio najpopularniji subreddit do 2016. kad je tu poziciju preuzeo *r/incels* (Ribeiro i sur., 2021). Još su važniji nalazi da su novije zajednice, posebice navedeni subredditovi, pokazale značajnije veću mizoginiju i izrazitu neprijateljsku komunikaciju među korisnicima. Navedeni učinci bili su još izraženiji za forume slične prirode izvan Reddita. Ova se spoznaja utvrdila korištenjem alata *Perspective API* za mjerenje neprijateljske komunikacije i modificiranog leksikona mizoginije, uzimajući u obzir upotrebu samih izraza koji iskazuju mržnju u objavama te učestalost njihove primjene s obzirom na veličinu analizirane objave. Međutim, autori navode kako korišteni alat može imati propuste i davati pogrešne rezultate, unatoč nastojanju da se takve pogreške svedu na najmanju moguću mjeru. Ovdje je bitno naglasiti kako je Reddit zabranio *r/incels* 2017. godine (Bell, 2017) te u godinama nakon stavio u karantenu ili potpuno zabranio srodne manospherske subredditove poput *r/mgtow* 2021. (Thalen, 2021) što je rezultiralo otvaranjem novih neovisnih foruma stvorenih specifično za incele. Popularnost tih lokacija uočljiva je u tome što istraživanja koja se bave problematikom incela nerijetko regrutiraju sudionike oglašavanjem na tim domenama (Costello i sur., 2022; Speckhard i sur., 2021).

Ideologija incela i dijeljeni leksikon

S obzirom na to da žarišna online okruženja manosphere imaju veliku promjenjivost korisnika i kako je riječ o ekstremnim predrasudama usmjerenima primarno na žene (Ribeiro i sur., 2021), ideologija koju usvajaju inceli također je potkrepljena specifičnom terminologijom i klasifikacijom muškaraca i žena po karakteristikama koje se uvelike svode na stereotipe. Temelj je incel ideologije koncept crvene, odnosno crne pilule, a ta je analogija usvojena iz filma *The Matrix*, odnosno formulirana je prema političkom tonu istog (Ging, 2017; Moskalenko i sur., 2022). Središnji problem glavnog lika filma jest odabir između plave pilule – kojom bi živio idealistički i utopijski – te crvene pilule – kojom bi odabrao živjeti pod teretom turobne istine kojom društvo upravlja. Za incele, filozofija crvene pilule (eng. *red pill*) označava shvaćanje kako društvo pod krinkom feminizma diskriminira muškarce, a ta spoznaja ujedinjuje

pripadnike manosphere, za razliku od većine koja prema njihovu stajalištu funkcionira prema načelima plave pilule (Gheorghe, 2023). *Red pill* ideologiju usvojile su i druge supkulture manosphere (Ging, 2017). Preciznije, ona je općeprisutna u njoj te ju pojedinci u ovim područjima shvaćaju kao razumijevanje fundamentalnih istina o muško-ženskim odnosima te praktičnu primjenu tih spoznaja u svrhu manipuliranja ženama (Hoffman i sur., 2020). Od filozofije crvene pilule, radikalnija je filozofija crne pilule (eng. *black pill*) koja je specifična za supkulturu incela. Crna se pilula odnosi na shvaćanje kako uspjeh muškaraca u ostvarivanju seksualnih i romantičnih odnosa sa ženama ovisi o njegovim fizičkim atributima (Beauchamp, 2019). Kako su te karakteristike primarno genetski predodređene, inceli koji su usvojili narativ crne pilule vjeruju da su vječno osuđeni na samački život i u nemogućnosti su ostvarivanja odnosa sa ženama za koje oni smatraju da su privilegija. Pritom su uvjereni da im ne bi bili od pomoći tjelovježba i odlazak u teretanu, što oni zovu *gymmaxing*, ili drugi pokušaji poboljšanja svog izgleda preko prakse koja se referira kao *looksmxing* (Stijelja i Mishara, 2022). Koncept je crne pilule ustvari temeljen na načelima determinizma i fatalizma (Caruso i sur., 2021), odnosno pristalice ove ideologije djeluju sa stavom da su njihovi problemi biološki određeni te sudbinski nužni. Ovaj je nihilizam pritom ključna stavka koja odvaja svjetonazore crne i crvene pilule, odnosno incele od drugih supkultura unutar manosphere (Hoffman i sur., 2020).

U sklopu razumijevanja ideologije incela potrebno je razmotriti terminologiju i leksikon koji oni primjenjuju kao kolektiv. Njihova se terminologija pretežito temelji na stvaranju stereotipa koji se odnose na muškarace i žene, a kategorije u koji ih inceli stavljaju determinirani su uglavnom na njihovoj percipiranoj fizičkoj privlačnosti i pretpostavljenom uspjehu u ostvarivanju seksualnog kontakta (Beauchamp, 2019). Percipirana je fizička privlačnost prema mišljenju incela pritom određena nizom čimbenika, poput dobi i težine prema različitim standardima za pojedini spol, a isto tako inceli pretpostavljaju da se seksualni uspjeh pojedine kategorije muškaraca i žena odvija iz drukčijih potreba i s drukčijim posljedicama. Na vrhu je hijerarhije pojedinih klasa muškaraca tzv. *Chad*, svojevrsna reprezentacija ideala koji svi muškarci žele postići. *Chad* je vrhunac muške fizičke privlačnosti i socijalnog ugleda te je, prema mišljenju incela, ženama primarni cilj stupanje u seksualni odnos s njime (Beauchamp, 2019). S druge strane, iznadprosječno atraktivne žene nazivaju *Stacy*, a one zbog svoje privlačnosti imaju prednost biti selektivne u izboru seksualnih partnera, pri čemu jedino odabiru seksualni kontakt s *Chadom*. Ispod *Chada* i *Stacy*, na hijerarhiji slijede prosječni muškarci prigodno nazvani *normies*, *cucks* ili *betas* (Beauchamp, 2019). Osim toga postoje *betabuxxi*, koji zbog svojih ispodprosječnih izgleda jedino mogu dobiti intimnost od žena pružajući financijske resurse, a sve žene koje nisu *Stacy* jednostavno su nazvane *Becky* (Caruso i sur.,

2021). Inceli za sebe smatraju da su na samom dnu hijerarhije i da, sukladno filozofiji crne pilule, nikad ne bi mogli ostvariti intimni odnos sa ženom. Točnije, sebe nerijetko opisuju kao *subhuman* po izgledu i kvalitetama (Beauchamp, 2019). Prema svjetonazoru incela, žene iskorištavaju resurse *beta* muškaraca, koji nisu na vrhu ove hijerarhije, ako ne uspostave, odnosno prije nego što uspostave odnos s uzvišenim *alfa* muškarcima, među koje i spadaju *Chadovi* (Moskalenko i sur., 2022; Preston i sur., 2021). Motivacije su žena u raspravama incela često predstavljene u sklopu hipergamije, tj. želje da budu u odnosima s muškarcima koji su višeg društvenog statusa. Vallergera i Zurbriggen (2021) uočili su kako se na forumima redovito spominje kako su žene inherentno prijetvorne prema muškarcima, promiskuitetne te traže moć preko seksualnog odnosa s muškarcima. Međutim, Preston i suradnici (2021) naglašavaju razlike u stavovima prema ženama i *Chadovima*, u smislu da su za incele *Chadovi* objekt idealizacije – njihov cilj nije uravnotežiti ovu društvenu hijerarhiju, već povisiti svoju poziciju na njoj radi pristupa žena.

Klasifikacija unutar spolnih članova na *alfe* i *bete* povezana je s evolucijskom psihologijom, posebice u kontekstu potrage za partnerom. Larsen i Buss (2005) navode da muškarci i žene primjenjuju različite strategije u odabiru partnera zato što su se povijesno suočavali s drukčijim evolucijskim problemima. Budući da žene imaju otprilike isti broj potomaka, dok je kod muškaraca veća varijanca u tom broju, muškarci će se više nadmetati s drugim pripadnicima svog spola radi seksualnog pristupa ženama, dok će žene biti izbirljivije u odabiru partnera jer su one roditelj koji ulaže više u potomke. Agresivnost se pritom može smatrati mehanizmom kojim bi muškarci osigurali potomstvo u slučaju ograničenog pristupa ženama (Larsen i Buss, 2005), što bi bilo dosljedno objašnjenje stava incela o *alfa* muškarcima te njihove percepcije odnosa tih muškaraca sa ženama. Iako je neutemeljena tvrdnja da velika većina incela prema ovom stajalištu primjenjuje fizičku agresivnost prema ženama, oni pribjegavaju mizoginičnoj agresiji verbalnim putem u svojim prostorima (Gothard i sur., 2021). Pritom valja uzeti u obzir da je neopravdano smatrati da ovaj oblik agresije nad ženama ima manje posljedice (Ging, 2017). Značajan broj postavki filozofije incela temelji se na evolucijskoj psihologiji. U tematskoj analizi objava na dva anonimna internetska foruma Vallergera i Zurbriggen (2021) navode da su korisnici često ponavljali stavove kako se smatraju racionalnima, logičnima i neemocionalnima, za razliku od žena koje su opisivali kao njihovim suprotnostima, a s time biološkim inferiornima. Svoje pseudoznanstvene zaključke predstavljali su na temelju evolucijske psihologije i rodnog esencijalizma, odnosno stava da su muškarci i žene inherentno različiti, da pripadnici istog spola imaju jednake karakteristike koje su im

nepromjenjive i evolucijski određene. Autori navode i jednu objavu koja ilustrira rasprave korisnika ovih foruma o tom pitanju:

„Žene se doimaju vrsnim manipulatorima jer im biologija dopušta da imaju više kontradiktornih vjerovanja istovremeno – da voli Billyja [*beta* muškarca] i da želi j*bat i Chada [*alfa* muškarca]. Ne samo da im to biologija dozvoljava, već je to spojnica ženske seksualne strategije. Činjenica da iskreno posjeduju ova uvjerenja jest i ono što ih čini efektivnima. Ljudi su evoluirali da imaju šesto osjetilo za kada nam laže netko koga dobro poznajemo. Ženska je kognitivna disonanca evoluirala da uništi sposobnost ljudskog mozga da uoči laži.“ (Vallerga i Zurbriggen, 2021, str. 8)

Osim ovakvog pregleda terminologije incela, istraživanja su usmjerena i na analize sadržaja na incelskim web-lokacijama te pokušaje kvantifikacije koliko primijenjenog leksikona sadrži mizoginične tonove. Jezična analiza jedna je od češće primjenjivanih metoda pri proučavanju incela i pokušaju razumijevanja njihove ideologije (Aiolfi i sur., 2024). Primjerice, Gothard i suradnici (2021) ustanovili su kako je leksikon u incelskim prostorima jasno razlikovao ta okruženja od drugih lokacija na Redditu te da upotreba riječi „žene“ u njima uvelike poprima negativne konotacije. Preston i suradnici (2021) također su uočili čestu upotrebu drugih specifičnih pogrdnih izraza za žene – jedan od takvih je *roastie* kojim se referiraju na mizoginično i anatomski neutemeljeno vjerovanje da se veličina ženskih labia mijenja s većim brojem seksualnih partnera i poprima oblik pečene govedine.

Dodatni element incel ideologije koji bi trebalo uzeti u obzir pri raspravi o njihovu shvaćanju maskuliniteta jest uloga etniciteta i rase u okviru njihove seksualne poželjnosti i privlačnosti ženama. Iako su inceli u medijskim raspravama često prikazani kao bijeli muškarci (Gheorghe, 2023), Speckhard i suradnici (2021) su, primjerice, ustanovili kako nešto manje od polovice njihova uzorka, sastavljenog od gotovo tristo punoljetnih incela regrutiranih za anketu putem istaknutog incel foruma, čine rasne manjine, od čega je više od trećine smješteno na području Europe, a trećina u Sjevernoj Americi. Sharkey (2022) navodi kako su među tim manjinama istaknuti pojedinci istočnoazijskog i južnoazijskog podrijetla, skupine koje su se povijesno smatrale slabijim predstavnicima maskuliniteta. Ovi se pojedinci označavaju krovnim nazivom *ethnicel*, što podrazumijeva i specifične kategorizacije poput *ricecel* za pojedince kineskog podrijetla i *currycel* za incele indijskog podrijetla. Budući da su inceli pod okriljem filozofije crne, odnosno crvene pilule složni u stajalištu da fizička privlačnost utječe na društveni status muškaraca, odnosno da je on time određen bez mogućnosti poboljšanja vlastitog položaja, rasa prema mnogima ima ključnu ulogu u tome. Gheorghe (2023) je u analizi objava dvjestotinjak korisnika incel foruma o pitanju rase uočila kako je prevladavajuće mišljenje da pripadnost bijeloj rasi i posjedovanje karakteristika bijelih ljudi imaju inherentan

pozitivan utjecaj na privlačnost. Mnogi su korisnici spominjali i *whitemaxxing*, kategoriju čina *looksmaxxinga* koja se odnosi na poboljšanje fizičkih atributa u svrhu doimanja pripadnikom bijele rase. Korisnici su imenovali nošenje leća u boji i bojenje kose u svjetliju boju kao neke od načina kojima bi to ostvarili, a uz to su spominjali i drastičnije mjere poput plastične operacije i upotrebe proizvoda za posvjetljenje boje kože (Gheorghe, 2023).

Inceli u okviru agresije, terorizma i mizoginije

Inceli su kao skupina tijekom prošlog desetljeća bili povezivani s nekoliko terorističkih napada koje su počinili ili pristalice njihove ideologije ili pojedinci koji su zbog svojeg nasilja stekli pozitivan ugled u tim okruženjima. Najraniji primjer takvog slučaja dogodio se u svibnju 2014. godine kada je dvadesetdvogodišnji Elliot Rodger ubio šestero i ranio četrnaest osoba u Isla Vista u Kaliforniji (BBC News, 2018b). Neposredno prije ovog čina nasilja, poznanicima je elektroničkim putem poslao svoj manifest. Riječ je o dokumentu od 141 stranice u kojem je detaljno opisao svoje uvjete odrastanja, probleme s psihičkim zdravljem i mržnju prema ženama. U dokumentu se posebno osvrnuo na frustraciju zbog svoga djevičanstva (BBC News, 2018b). Iako se Rodger nije izravno identificirao kao incel niti dao drugu izravnu naznaku o svojoj pripadnosti tim okruženjima, inceli su prihvatili spomenuti dokument i Rodgera kao heroja u svojoj zajednici (Moskalenko i sur., 2022). Doista, Rodgerovo se ime spominje u još nekoliko slučajeva terorističkih napada. Primjerice, u slučaju Chrisa Harpera-Mercera godinu dana kasnije, koji je u svom manifestu spomenuo Rodgera te objavio prijeteće poruke na incel forumu satima prije ubojstva devetero ljudi u Oregonu. Rodgera su kao uzor naveli i određeni napadači na srednje škole u Sjevernoj Americi (Caruso i sur., 2021). Rodgerov utjecaj očitovat će se u još jednom primjeru nasilja, četiri godine kasnije u Torontu, kada je Alek Minassian kombijem smrtno pregazio desetero i ozlijedio četrnaest osoba, pri čemu su većinu žrtava činile žene. Minassian je nekoliko trenutaka prije ovog čina na Facebooku objavio poruku koja glasi: „Incel pobuna već je počela! Srušit ćemo sve Chadove i Stacyje! Svaka čast vrhovnom gospodinu Elliotu Rodgeru!" (BBC News, 2018a)

Unatoč navedenim slučajevima i drugim primjerima koji nisu detaljnije spomenuti, istraživanja su pokazala višeznačne nalaze u pogledu stavova incela o nasilju, njihovoj iskazanoj nasilnosti, mišljenja o hipotetskoj nasilnosti te stupnju radikalnosti. Speckhard i suradnici (2021) dobili su u tom području intrigantne rezultate: relativno mali dio ispitivanog uzorka incela slagao se s tvrdnjom da su oni skupina koja potiče nasilje, unatoč podatku da je više od polovice sudionika izjavilo kako su pročitali Rodgerov manifest. Zanimljivo je uočiti

da je određeni dio iskazao divljenje prema Rodgeru, Harperu-Merceru i Minassianu – točnije, 31 sudionik prema Rodgeru, 26 prema Harperu-Merceru i 28 prema Minassianu. Među ostalim nalazima ovog istraživanja, 26% sudionika složilo se s tvrdnjom da ponekad zamišljaju čino ve nasilja nad drugima i gotovo 14% s tvrdnjom da bi nekoga silovali uz uvjet da ne bi bilo posljedica, iako autori navode da su ovi postotci slični onima kod muškaraca koji nisu inceli kada je riječ o istoj problematici. Štoviše, ove iskaze značajno su predviđale samoprocijenjena opasnost i mizoginija. Slično tome, Moskalenko i suradnici (2022) anketom su istraživali stavove incela u pogledu vjerovanja u pojedine elemente *black pill* ideologije te radikalnost u smislu želje za nasilnim ponašanjem. Pritom su uočili da ideologija i radikalnost među incelima nisu bili značajno prediktivni jedan za drugoga, iako su ustanovljeni jasni trendovi za obje varijable. Oni koji su pokazivali visoke rezultate na ljestvici ideologije i niske na ljestvici radikalnosti imali su više stope klinički dijagnosticirane anksioznosti i samoprocijenjene depresije, dok su oni koji su bili visoko pozicionirani na ljestvici radikalnosti i nisko na ljestvici ideologije vjerojatnije imali povijest zlostavljanja i dijagnozu poremećaja iz spektra autizma. Ovi nalazi upućuju na to da većina pristalica incel supkulture ne naginje nasilju ili izričito odbacuje takvo ponašanje, a autori navode da bi etiketiranje svih pripadnika prema činovima terorizma moglo negativno utjecati na dobrobit tih pojedinaca. Međutim, potrebna su daljnja istraživanja za dobivanje opsežnijih nalaza (Moskalenko i sur., 2022).

Navedeni korelacijski nalazi pokazuju kako je teško ustanoviti zaključke o tome što bi incela dovelo do činova agresije poput navedenih terorističkih napada i drugih napada na djevojke i žene. Dodatni čimbenik koji otežava utvrđivanje ovakvih odnosa pretežito je oslanjanje na samoizvještaje u istraživanjima, kako je ipak riječ o skupini ljudi koji pokazuju generalno negativan način gledanja na život (Sparks i sur., 2024; Speckhard i sur., 2021). U ovim analizama ne pomažu ni podaci koji upućuju na to kako inceli pokazuju veću sklonost interpersonalnom žrtvovanju, odnosno smatranju sebe žrtvom, nego ne-inceli (Costello i sur., 2022). Manjak upotrebe biheavioralnih mjera u istraživanjima s incelima očit je kod pregleda dosadašnjih spoznaja, a buduća upotreba istih mogla bi dovesti do novih spoznaja u vezi sklonosti incela, poput njihova odnosa prema ženama u svom životu, odnosa s drugim muškarcima i vlastitih svakodnevnih navika izvan interakcije s drugima. Osim toga, primjena bi tih mjera potencijalno dovela do razrješavanja dvosmislenih nalaza poput diskrepancije između njihove percepcije nasilnosti i popularnosti navedenih terorista.

Psihosocijalni korelati incela

Budući da je samoidentifikacija incelom inherentno utemeljena u nedostatku romantičnih i intimnih odnosa s pripadnikom, odnosno pripadnicom preferiranog spola, istraživanja u području psihologije bave se mjerama emocija, psihičke dobrobiti i psihopatologije koju iskazuju pristalice ove supkulture, a u manjoj mjeri postoje nalazi o ličnosti pojedinaca koji se identificiraju kao inceli. Nalazi teže biti dosljednima, iako se trebaju uzeti u obzir dosad navedene spoznaje o specifičnosti njihove zajedničke ideologije te preklapanje korisničke baze na različitim internetskim lokacijama putem kojih se često regrutiraju ispitanici.

Costello i suradnici (2022) ustanovili su kako inceli pokazuju općenito slabiju psihološku dobrobit nego pojedinci koji sebe ne smatraju incelima. Ta se slabija dobrobit očituje u većem intenzitetu iskazanih simptoma depresije i anksioznosti, izraženijoj usamljenosti i nižem zadovoljstvu životom. Moskalenko i suradnici (2022) naveli su kako je 95% njihova uzorka ispitanih incela iskazalo simptome depresije i 94% simptome anksioznosti, a uz to je 74% izjavilo da su u nekom razdoblju života doživjeli simptome poremećaja iz spektra autizma.

Delaney i suradnici (2024) također su uočili kako su inceli pokazivali izraženije simptome depresije nego ostatak populacije, ali da nije bilo razlika između skupina vezano uz tjeskobu i simptome stresa. U istraživanju navika incela na aplikacijama za pronalazak partnera ustanovljeno je kako percepcija vlastite nepopularnosti kod incela ima povezanost s nizom mjera poput izraženijih simptoma depresije, većeg straha od usamljenosti i tjeskobe zbog samačkog života te općenito nižim samopoštovanjem (Sparks i sur., 2024). U intervjuima sa samodefiniranim incelima sudionici su izvještavali kako smatraju da su neugodne emocije i depresija posljedica njihove situacije, a ne njezin uzrok (Daly i Reed, 2021). U tematskim analizama incel foruma pronađene su rasprave o tome kako pojedinci koji nisu dio incel skupine, a posebice žene, inherentno ne mogu razumjeti probleme incela, odnosno da problemi osoba koje nisu inceli nisu usporedivi s njihovima (De Vettor i sur., 2025). Suicidalne tendencije također su često prijavljene kod ispitivanja incela (Ali i Zannettou, 2024; Daly i Laskovtsov, 2021; Stijelja i Mishara, 2022).

Međutim, navedene nalaze treba razmotriti uzimajući u obzir jedan ključan čimbenik, a to je da postoji razlika između formalne dijagnoze nekog od navedenih poremećaja (poremećaja raspoloženja, anksioznih poremećaja i sličnih psihičkih poremećaja te dijagnoze poremećaja iz spektra autizma) i pokazivanja njihovih simptoma u samoiskazima upitničkog oblika. Tako Moskalenko i suradnici (2022) primjećuju da je u njihovu uzorku od 300 incela 37% ispitanika dobilo formalnu dijagnozu depresije, kao i 37% za anksioznost te 18% za poremećaj iz spektra autizma. Nedostatak formalne dijagnoze mogao bi se povezati s oklijevanjem koje inceli

uvelike iskazuju prema traženju stručne pomoći, odnosno s njihovim izjavama o njezinoj neučinkovitosti ako su je potražili. Speckhard i suradnici (2021) izvještavaju kako je, od polovice njihova uzorka koja je imala iskustvo s traženjem stručne psihološke pomoći, svega 15% izjavilo da im je terapijski pristup pomogao, pritom ne precizirajući kakav. Daly i Laskovtsov (2021) također imaju nalaze o negativnim iskustvima incela s resursima psihološke pomoći, iako u manjem broju.

Uočena odbojnost prema stručnoj pomoći potencijalno bi mogla biti nusproizvod cinizma kojim je obilježena *black pill* ideologija – u okviru takve kognitivne distorzije, beskorisno je tražiti pomoć za svoje neugodne emocije i negativne stavove kad je, prema percepciji incela, šire društvo usredotočeno samo na biološke attribute u kojima oni zaostaju. Međutim, još jedan ključan društveni čimbenik koji može dovesti do izbjegavanja psihološke pomoći jest nedostatak sredstava kojima bi se to omogućilo. Naime, u usporedbi s općom populacijom, inceli imaju veću vjerojatnost da će biti nezaposleni ili izvan sustava visokog obrazovanja (Costello i sur., 2022).

Osim navedenih socioekonomskih podataka, ne može se zaključiti o tome koji je razlog tomu što su inceli toliko neskloni ideji traženja stručne pomoći i zašto dosljedno izjavljuju o nedostatku njezine djelotvornosti. Istraživanja su primarno korelacijske prirode, stoga se ne može zaključivati o uzročno-posljedičnoj povezanosti pojedinih elemenata s ishodima. Moguće je da zbog svoje filozofije inceli smatraju da su svojevrсни izgubljen slučaj i da neće imati koristi od traženja pomoći. Jednako je tako vjerojatno da ni ne mogu potražiti pomoć zbog nedostatka financijskih sredstava. Potencijalno je do ovih ishoda dovela kombinacija tih čimbenika ili je djelovala neka nespomenuta varijabla. U budućnosti bi bilo korisno detaljnije istražiti ovu nesklonost, primjerice pomoću upitnika namijenjenih ispitivanju stava incela o toj tematici. Uz to, ovu bi odbojnost trebalo uzeti u obzir prilikom pružanja psihološke pomoći incelima kao ranjivoj skupini. Aiolfi i suradnici (2024) zalažu se za cjelovit pristup koji uzima u obzir sve moguće čimbenike koji dovode do privlačnosti incel ideologiji i potencijalnoj radikalizaciji.

Dodatni problem koji se uočava u analizi samoprocjena incela jest to da su istraživanja u prevladavajućoj mjeri transverzalna te bi bilo osobito korisno dugoročno pratiti poboljšanje psihološke dobrobiti pristalica incel ideologije. Uz to bi bilo ključno dobiti još podataka o tome kako se samopercepcija incela mijenja tijekom dugotrajne aktivnosti u incel okruženjima. Zasad postoje nalazi da je količina vremena provedena na incel forumima u pozitivnoj korelaciji s količinom samoiskazane mizoginije, iako ispitivani inceli nisu dosljedni u vjerovanjima o tome je li ih aktivnost u toj zajednici učinila više mizoginičnima ili ne (Speckhard i sur., 2021).

Zaključno, postoje dosljedni nalazi o ispodprosječnoj psihološkoj dobrobiti incela i suzdržanosti od traženja stručne pomoći, ali je teško zaključivati o uzrocima tih nalaza jer je primijenjena metodologija zasad primarno korelacijske prirode. Također, ne postoje značajni nalazi o dugoročnim posljedicama nečije aktivnosti u incel okruženjima, iz čega proizlazi potreba za longitudinalnim istraživanjima u budućnosti. Trenutačno nema značajan broj nalaza o specifičnosti dimenzija ličnosti incela i njihove usporedbe s populacijskim prosjecima u tolikom opsegu kao što je istraženo za problematiku psihičke dobrobiti i psihopatologije. Međutim, važno je istaknuti neke dosadašnje nalaze. U vezi s ličnosti na temelju Big Five, Bieselt (2020) je ustanovila kako su inceli u usporedbi s kontrolnom skupinom muškaraca koji nisu inceli postizali niže rezultate na dimenzijama ekstraverzije, ugodnosti i savjesnosti te više rezultate u neuroticizmu. Uz to su uočeni specifični trendovi: negativne povezanosti ekstraverzije među incelima i opće aktivnosti na incel forumima, negativne korelacije ugodnosti i savjesnosti s objavljivanjem sadržaja na forumima te pozitivna povezanost neuroticizma i čitanja objava na forumima (Bieselt, 2020). O sličnim nalazima izvijestila je Grunau (2020), čiji se uzorak od dvjestotinjak ispitanika uz kontrolnu skupinu osoba koje nisu inceli sastojao od samoprijavljenih incela i pojedinaca koji su postigli visoke rezultate na mjeri inceldoma definiranog preko čestih obilježja neželjenog celibata poput nedostatka romantičnih veza. Ustanovljeno je kako je viši stupanj inceldoma povezan s nižom savjesnošću, ekstraverzijom, ugodnošću te višim neuroticizmom. Osim toga, inceli s nižom otvorenošću pokazivali su veće poistovjećivanje s drugim incelima (Grunau, 2020). Svakako su potrebna daljnja istraživanja za bolje razumijevanje ovih trendova i otkrivanje novih, putem drugih modela ličnosti i koncepata poput mračne trijade ili tetrade.

Potencijali za napredak i implikacije za društvo

Prilikom razmatranja dosad navedenih informacija bilo bi korisno osvrnuti se na nalaze o tome kako inceli percipiraju utjecaj svojeg virtualnog boravka u incel okruženjima na percepciju vlastite dobrobiti i životne situacije. Moguće je da okruživanje istomišljenicima i muškarcima koji se suočavaju sa sličnim životnim problemima povećava osjećaj sigurnosti i pripadnosti incel kulturi, pritom smanjujući intenzitet dojma izoliranosti i neshvaćenosti (Speckhard i sur., 2021). Međutim, istraživanja nisu pokazala dosljedne nalaze. Odgovori incela bili su podijeljeni u vezi s time smatraju li da ih je aktivnost na forumu učinila manje usamljenima, više prihvaćenima ili čak više beznadnima (Speckhard i sur., 2021). Uz to, Costello i suradnici (2022) izvijestili su o izostanku učinka korištenja incel foruma na

doživljenu dobrobit. S druge strane, Daly i Laskovtsov (2021) analizom sadržaja na incel forumima utvrdili su kako se korisnici u velikoj mjeri međusobno podržavaju u svojim problemima.

Uzimajući navedene nalaze u obzir, ne postoje konkretne dedukcije o utjecaju korištenja foruma na psihološko zdravlje incela te bi spomenuto bilo korisno razmotriti u daljnjim istraživanjima. Uz to bi bilo prikladno razmotriti njihove psihosocijalne korelate prije i nakon pridruživanja takvim stranicama – postoje li jasni trendovi u vremenskim okvirima aktivnosti i bi li se mogla uspostaviti uzročno-posljedična veza?

Nadalje, s obzirom na to da je česta demografska pojava u istraživanjima značajan udio incela koji su dio rasnih manjina i potječu iz različitih geografskih područja, bilo bi poželjno usmjeriti se specifično na tematiku rase i usporediti međunarodno iskustvo muškaraca koji se smatraju incelima. Pitanje o tome u kakvom su odnosu kultura i nacionalno okruženje pri iskazivanju karakteristika koje se tipično smatraju nužnima za inceldom plodno je područje za buduću analizu.

Konačno, nužno je razjasniti implikacije ovih nalaza za šire društvo, osobito onih iz perspektive nasilja i stavova prema ženama. Iako je očito kako su inceli supkultura muškaraca koji imaju teškoća s ostvarivanjem životnih potreba intimnosti i povezanosti te da uvelike iskazuju niske razine psihološke dobrobiti uz dodatna opterećenja poput nepovoljne socioekonomske situacije, riječ je o skupini muškaraca koja za svoje probleme okrivljuje žene, pretvarajući vlastiti osjećaj žrtvovanosti u figurativno oružje kojim šire mizoginiju, i to dosad neviđenim načinima. Unatoč tomu što im se ne bi trebala uskratiti odgovarajuća pomoć za vlastite psihološke poteškoće, bilo bi nerazumno pokušati im pružiti pomoć bez rješavanja njihove neobuzdane mizoginije i posljedica koje ona ima za djevojke i žene. Iako su platforme poput Reddita onemogućile forume za incele i druge supkulture manosphere (Bell, 2017), druga incel okruženja dostupna su običnim korisnicima, a mogućnost radikalizacije mladih muškaraca prilično je jednostavna u digitalnom dobu. Unatoč tomu što je bilo riječi o malom broju slučajeva terorističkih napada, nalazi o tome kako drugi pripadnici incel zajednice podržavaju i čak idealiziraju taj čin (Caruso i sur., 2021) daju razloge za zabrinutost. Zato je ključno daljnje istraživanje fenomena incela, razvoj učinkovitih terapijskih pristupa za njih i rasprava o ovoj problematici s nijansiranim pristupom koji uzima u obzir sve pogođene ovim fenomenom.

Zaključak

Inceli ili muškarci u neželjenom celibatu supkultura su koja djeluje primarno virtualno te koja se počela razvijati kao jedna od zajednica unutar manosphere. Postala je istaknuta tijekom proteklog desetljeća, a zanimanje publike i znanstvene zajednice privukla je nekolicinom svojih obilježja. Prvo, svojom karakterističnom ideologijom crvene i crne pilule koja se sastoji od priznavanja, prema njihovu mišljenju, turobne istine o tome što život pruža muškarcima i biološkog determinizma u ostvarivanju intimnih odnosa. Ideologiju incela čini i specifični rječnik koji je prepoznat kao izrazito negativno usmjeren i mizogin.

Znanstvena zajednica bavi se psihosocijalnim korelatima samoidentificiranih incela i uočila je jasne trendove njihove povećane depresivnosti, tjeskobe i usamljenosti u usporedbi s općom populacijom, ali i manju sklonost traženju stručne pomoći. Međutim, istraživanja bi se ubuduće trebala usmjeriti na longitudinalna proučavanja i bihevioralne mjere radi uočavanja jasnijih fenomena. Uz to, incel zajednica povezuje se s nekoliko slučajeva terorističkih napada. Istraživanja su pritom analizirala njihove percipirane nasilne sklonosti, iako uz nejasne rezultate. Pri raspravljanju o tematici incela trebalo bi razmotriti više nijansi, kao što je pružanje odgovarajuće psihološke podrške i kvalitetno rješavanje njihova problema ekstremne mizoginije, a posebno bi bilo poželjno longitudinalno pratiti promjene u percepciji psihološke dobrobiti članova skupine kojima se pruži prilika za stručnu pomoć.

Literatura

- Aiolfi, I., Palena, N., Ciardha, C. Ó. i Caso, L. (2024). The incel phenomenon: A systematic scoping review. *Current Psychology*, 43(32), 26264–26278. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-06236-6>
- Ali, M. i Zannettou, S. (2024). From Isolation to Desolation: Investigating Self-Harm Discussions in Incel Communities. *Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media*, 18, 43–56. <https://doi.org/10.1609/icwsm.v18i1.31296>
- BBC News. (2018, 25. travnja). *Alek Minassian Toronto van attack suspect praised “incel” killer*. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-43883052>
- BBC News. (2018, 26. travnja). *Elliot Rodger: How misogynist killer became “incel hero.”* <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-43892189>
- Beauchamp, Z. (2019, 23. travnja). *Our incel problem*. Vox. <https://www.vox.com/the-highlight/2019/4/16/18287446/incel-definition-reddit>
- Bell, B. C. (2017, 9. studenog). *Reddit bans “involuntarily celibate” community*. BBC News. <https://www.bbc.com/news/blogs-trending-41926687>
- Bieselt, H. E. (2020). *Personality of Incels and its extent as predictor of involvement and activity in the Incel community*. <https://essay.utwente.nl/81574/>

- Caruso P., Merzagora I. i Travaini G. (2021). Incels: between mass murders and terrorism? *Rassegna Italiana di Criminologia*, XV(2), 156-161. <https://doi.org/10.7347/RIC-022021-p156>
- Costello, W., Rolon, V., Thomas, A. G. i Schmitt, D. (2022). Levels of Well-Being among men who are incel (Involuntarily Celibate). *Evolutionary Psychological Science*, 8(4), 375–390. <https://doi.org/10.1007/s40806-022-00336-x>
- Daly, S. E. i Laskovtsov, A. (2021). “Goodbye, My Friendcels”: An Analysis of Incel Suicide Posts. *CrimRxiv*. <https://doi.org/10.21428/cb6ab371.a9564fcd>
- Daly, S. E., i Reed, S. M. (2021). “I Think Most of Society Hates Us”: A Qualitative Thematic Analysis of Interviews with Incels. *Sex Roles*, 86(1–2), 14–33. <https://doi.org/10.1007/s11199-021-01250-5>
- Delaney, T. W., Pollet, T. V. i Cook, C. (2024). The mental well-being of involuntary celibates. *Personality and Individual Differences*, 218, 112474. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2023.112474>
- De Vettor, M., Lo Buglio, G., Barsanti, A., Ciocca, G., Gennaro, A., Goksal, R., Lingiardi, V., Giovanardi, G., i Boldrini, T. (2025). Involuntary Celibacy (Incel) Identity: A Thematic Analysis of an Online Community’s Beliefs and Emotional Experiences. *Societies*, 15(2), 44. <https://doi.org/10.3390/soc15020044>
- Gheorghe, R. M. (2023). “Just Be White (JBW)”: Incels, Race and the Violence of Whiteness. *Affilia*, 39(1), 59–77. <https://doi.org/10.1177/08861099221144275>
- Ging, D. (2017). Alphas, betas, and incels: Theorizing the masculinities of the manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. <https://doi.org/10.1177/1097184X17706401>
- Gothard, K., Rushing Dewhurst, D., Minot, J. R., Adams, J. L., Danforth, C. M. i Sheridan Dodds, P. (2021). The incel lexicon: Deciphering the emergent cryptolect of a global misogynistic community. eprint arXiv:2105.12006. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2105.12006>
- Grunau, K. (2020). *Involuntary celibacy: personality traits amongst misogynistic online communities*. <https://essay.utwente.nl/81904/>
- Hoffman, B., Ware, J., i Shapiro, E. (2020). Assessing the threat of incel violence. *Studies in Conflict and Terrorism*, 43(7), 565–587. <https://doi.org/10.1080/1057610x.2020.1751459>
- Lamoureux, M. (2015, 24. rujna). *This Group of Straight Men Is Swearing Off Women*. VICE. <https://www.vice.com/en/article/inside-the-global-collective-of-straight-male-separatists/>
- Larsen, R. J. i Buss, D. M. (2005). *Psihologija ličnosti*. Naklada Slap.
- Lilly, M. (2016). “The World is Not a Safe Place for Men”: The Representational Politics of the Manosphere. [Doktorski rad, Sveučilište u Ottawi]. <https://doi.org/10.20381/ruor-5184>
- Moskalenko, S., González, J. F., Kates, N. i Morton, J. (2022). Incel Ideology, radicalization and mental health. *The Journal of Intelligence Conflict and Warfare*, 4(3), 1–29. <https://doi.org/10.21810/jicw.v4i3.3817>
- Preston, K., Halpin, M. i Maguire, F. (2021). The Black Pill: New Technology and the Male Supremacy of Involuntarily Celibate Men. *Men And Masculinities*, 24(5), 823–841. <https://doi.org/10.1177/1097184x211017954>
- Ribeiro, M. H., Blackburn, J., Bradlyn, B., De Cristofaro, E., Stringhini, G., Long, S., Greenberg, S. i Zannettou, S. (2021). The Evolution of the Manosphere across the Web. *Proceedings of the International AAAI Conference on Web and Social Media*, 15, 196–207. <https://doi.org/10.1609/icwsm.v15i1.18053>

- Sharkey, G. (2021). Failure to thrive: incels, boys and feminism. *Continuum*, 36(1), 37–51. <https://doi.org/10.1080/10304312.2021.1958160>
- Sparks, B., Zidenberg, A. M. i Olver, M. E. (2023). An exploratory study of Incels' dating app experiences, mental health, and Relational Well-Being. *The Journal of Sex Research*, 61(7), 1001–1012. <https://doi.org/10.1080/00224499.2023.2249775>
- Speckhard, A., Ellenberg, M., Morton, J. i Ash, A. (2021). Involuntary Celibates' Experiences of and Grievance over Sexual Exclusion and the Potential Threat of Violence Among Those Active in an Online Incel Forum. *Journal of Strategic Security*, 14(2), 89–121. <https://doi.org/10.5038/1944-0472.14.2.1910>
- Stijelja, S. i Mishara, B.L. (2022). Psychosocial Characteristics of Involuntary Celibates (Incels): A Review of Empirical Research and Assessment of the Potential Implications of Research on Adult Virginity and Late Sexual Onset. *Sexuality & Culture*. <https://doi.org/10.1007/s12119-022-10031-5>
- Taylor, B. J. (2018, 29. kolovoza). The woman who founded the “incel” movement. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-45284455>
- Thalen, M. (2021, 4. kolovoza). *Reddit bans notorious anti-feminist subreddit 'Men Going Their Own Way'*. The Daily Dot. <https://www.dailydot.com/news/mgtow-subreddit-banned/>
- Vallerga, M., i Zurbruggen, E. L. (2022). Hegemonic masculinities in the 'Manosphere': A thematic analysis of beliefs about men and women on The Red Pill and Incel. *Analyses of Social Issues and Public Policy*, 22, 602–625. <https://doi.org/10.1111/asap.12308>

Abstract

Incels, short for involuntarily celibates, are a subculture of mostly heterosexual men who operate almost exclusively online. In recent years, they have gained attention, notoriously for their unique philosophy and distorted perception of male-female relationships rooted in extreme misogyny. The aim of this paper is to provide a review of the current understanding of incel culture. First, there will be an analysis of the emergence of the incel community as part of the broader analysis of the manosphere and of the incel discourse within it, notably the *red pill* and *black pill*, along with explanations of other characteristic terminology.⁽¹⁾ First, there will be an analysis of the emergence of the incel community as part of the manosphere and an analysis of the incel discourse, notably the *red pill* and *black pill*, along with explanations of other characteristic terminology.⁽²⁾ Moreover, specific instances of terrorism committed by individuals with ties to incel groups will be discussed. Finally, there will be an overview of current findings regarding the psychosocial states of involuntarily celibate men, particularly their tendency to self-report symptoms of depression and anxiety, as well as their general reluctance to seek professional help.

Keywords: incels, involuntarily celibate, manosphere, misogyny